

men at det endog er tvivlsomt, om det ikke vilde medføre større Ulemper end Fordele at give Fæsterenten Ret til at overføre Fæstet til den Mand, med hvem hun indgaar nyt Ægtekab. — Enkelte af Udvalgets Medlemmer (Andersen og Mogensén) have vel ment, at Hovedbestemmelsen i Paragrafen med nogle Ændringer kunde være tilraadelig, men de tillægge dog ikke Bestemmelsen en saadan Betydning, at de ville indstille den til Thingets Vedtagelse.

Til § 8.

Udvalget anser Bestemmelsen for intetbetydende, idet Forbud mod Afholdelse af offentlig Auktion ikke kan udelukke, at Fæstet eller Forpagtningen offentlig udbydes, og der altsaa neppe vilde opnaas Andet ved Paragrafens Vedtagelse end et Tab for Auktionsholder og Statskassen.

Til §§ 9, 10 og 11.

Grundbestemmelserne i §§ 9 og 10 anser Udvalgets Flertal som ligefremt Indgreb i Godseierens Eiendomsret, medens enkelte Medlemmer (Andersen, Hansen og Mogensén), uden at kunne slutte sig til denne Betegnelse, dog anse dem som ikke i Forholdenes Natur og den tidligere Udvikling begrundede, og ved disse Paragrafers Forkastelse vil § 11 blive overflødig, selv om § 1 skulde blive vedtagen uforandret, da de i denne Paragraf omtalte Indbetalinger vistnok i ethvert Tilfælde rettest kunne forblive i Statskassen.

Til § 12.

Udvalget anser det vel for ønskeligt, at Dplysninger om Fæstegodssets Salg m. m., i Lighed med de i 1870 for Tidsrummet 1861 til 1869 meddelte, forelægges Rigsdagen, men det kan dog ikke tillægge disse Dplysninger en saadan Betydning, at det, naar der tages Hensyn til det betydelige Arbejde ved sammes Tilveiebringelse, kan tilraade, at det ved Lov paalægges Indenrigsministeren hvert Aar at forelægge Rigsdagen en Beretning herom.

Medens samtlige Udvalgets Medlemmer saaledes ere enige om at tilraade, at Lovudkastet begrænses ved Udskydelse af fornævnte

8 Paragrafer, har Entighed derimod ikke kunnet opnaas hverken om Affattelsen af de tilbageværende 4 Paragrafer eller overhovedet om at tilraade disses Vedtagelse.

Hvad de foreslaaede Ændringer i Paragraferne 1—3—4 og 6 angaar, maa fremhæves:

Til § 1.

Et Flertal (Breinholt, Carlsen, Estrup, Fischer, Hansen og Moltke-Bregentved) har ment, at, naar den Ret, Jordbroten nu har til at indtage Jord af Fæstegaarde til nye Skovanlæg, skulde indskrænkes, vilde det være langt hensigtsmæssigere og mindre indgribende i Eierens Dispositionsret, at dens fremtidige Anvendelse gjøres afhængig af, at den udøves efter en inden en kort Tidsfrist for Indenrigsministeren angiven fast Plan, end af at der (efter Lovforslaget) betales en Bøde til Statskassen, medmindre den Jord, der anvendes til de nye Skovanlæg, er af en vis ringe Godhed, hvorved Indskrænkningen desuden vilde komme til at virke høist forskjelligt i Landets forskjellige Egne. Den af Flertallet foreslaaede Affattelse af Paragrafen vil sikkre Fuldførelsen af allerede paabegyndte samlede Skovanlæg uden at paalægge Eieren enten en, dengang Anlægget begyndtes, uforudseelig Bøde eller gjøres Tilendebringelse afhængig af anden Mandes Skjøn.

Den af Flertallet foreslaaede Affattelse (Underændringsforslag under Nr. 2) saavel som en tilsvarende under § 6 foreslaaet Bestemmelse angaaende Inddragning af Jord under Hovedgaardene støtter sig iøvrigt til den Forudsætning, at de Godsetere, som afhænde eller agte at afhænde deres Fæstegaarde, maa have gjort sig Rede for, paa hvilken Maade Afrundingen af den efter Salg af Fæstegaardene tilbageblivende Eiendom, navnlig af Hovedgaard og Skov, skal finde Sted, dels ved Inddragning af Jord under Hovedgaarden, dels ved at indtage Jord til Skov, dels ved Omdeling af Gods, og at en bestemt og bindende Angivelse af de Arealer, som agtes inddragne (efter §§ 1 og 6), altsaa ikke vil være særdeles byrdefuld for disse Godsetere.